

1.6.1990

voknoBolzanova 7
110 00 PRAHA 1
tel: 22 47 53**20**

Konec dalšího rockového klubu?

Nápad založit rockový klub v centru Prahy se samozřejmě nezrodil až v době porevoluční, parta nadšenců soustředěná kolem kapely MAJKLŮV STRÝČEK objevila již v polovině loňského roku v domě číslo 14–16 Na Poříčí v podzemí starou uhelnu a začala ji upravovat do provozuschopného stavu. V uhlerně se původně pouze zkoušelo, ale nápad i chuf tady byly, a tak se z uhelny začal postupně rýsovat rockový klub. Znamenalo to vynést několik tun starého koksu, vyrobit provizorní záchody, zajistit organizační stránku akci.. Přišel 17. listopad a tak byla první akce odložena až na únor. Klub zahájil provoz 26. února po koncertu "Noc ostrých srpů". Od té doby se Na Poříčí uskutečnilo 12 akcí, nejčastěji v pátek, sobotu a v neděli. Začínalo se kolem půlnoci, končilo v 5.00 ráno. K linci a poslechu zde vysloupily například tyto skupiny: Egypt, Jess, Kokrment, Jay Walker, Rozmazané děti, Double Nelson, Svatý Vincent, Trottel, Už jsme doma, R.S.S. a samozřejmě Majklův strýček. 21. května se v bytě Amrita Sena, člena Majklova strýčka schází parta organizátorů klubu se zástupci redakcí několika novin. Důvod? Uzavření klubu.

Amrit Sen: "Největší chybou bylo to, že jsme nebyli oficiálně schváleni. Problém je ale v tom, že na OPBH pro Prahu 1 neexistuje žádná komise, která by byla kompetentní o nás rozhodnout, navíc v současné době nemají řediteli, takže s tím nechce mít nikdo nic společného."

Zdá se však, že legalizace – ten pověstný šlemp – nebyla hlavním důvodem uzavření klubu (výměny zámku za přítomnosti pracovníků OPBH a policie). V době, kdy Majklův strýček připravuje písemné zpracování architektonických úprav a žádost o povolení provozu podávají nájemníci domu nad klubem stížnost v podobě petice adresovanou na ONV Praha 1. Klub je okamžitě uzavřen.

A.S.: "Je pravda, že lidé z okolních domů si nám několikrát slížovali, že se ráno bojí do práce, když se dvorek hemží "kohoutama". Nejčastěji za námi chodil jakýsi pan Kožnar, který nám dokonce vyhrožoval, že pokud se nestane naším manažerem, poskytne příslušným institucím o nás informace. Měl to být videozážnam dokazující naše protizákonné chování, ale ukázalo se, že má pouze nahráno, jak stěhujeme do koletny basy piva. To, že se ve vedlejších domech válí po sklepeních matrace na spaní a údajně i injekční stříkačky a preservativy, to je prý také naše práce. No, nakonec před námi demonstrativně jako poslední podepsal zmíněnou petici. Ze se jako do poslední chvíle snažil s námi nějak vyjít.. Zajímavý na tom je, že tu petici nikdo z nás nečetl."

Klub nám zavřeli, nikdo nás předem neinformoval, aparaturu jsme museli stěhovat načerno nákladním výtahem. Přitom na dvě naše akce přijela i policie, poprvé po udání, že se tam dělají hrozné věci, podruhé vlastně náhodou. Pokaždé se nám omluvili, že vyrušují."

Pani Fischerová, která se ukázala být autorkou petice, nám její text ochotně předložila. Piše se v ní o bezplatném odběru elektřiny, vody, o nedosatečnosti

provizorních suchých WC, umístěných pod úrovni kanalizace, o nadměrně hlučné hudbě, o znečišťování prostor v okolí klubu, petice se dotazuje i na toho, kdo to všechno povolil. Řádkami se znatele vše ústřední téma: strach z nenormálně vypadajících rockových fanoušků.

A.S.: "Záchody byly provizorní, jsme měli. U vchodu do klubu stál při akcích dva naši lidé a hildali, aby nikdo nešel na dvorek. Nikdy nedošlo k žádným rvačkám, jednou sice přišli skini s tyčemi, ale s těmi jsme se dohodli. Muzika byla ze zdebla slyšet asi jako slabě puštěný gramolon. Necháeli jsme prostě pohofet na základních věcech."

Nutno podotknout, že provoz klubu neznamenal pro jeho organizátory žádný zisk. Vstupné se pohybovalo od deseti do pětadvaceti korun a při odečtení honorářů pro kapely zbývalo pár korun na nutnou údržbu. Co ale dá?

A.S.: "Chceme samozřejmě hrát dál. V žádném případě nepůjdeme dovnitř násilím: všechno legální cestou. Ale: OPBH není ve stavu něco rozhodnout, noční provoz nám nikdo nepovolí, protože nejsme nádraží, ani non-stop, ani soukromníci, nájemníci by měli všechno odsouhlasit a to samozřejmě udělájí těžko. Bude se zase opakovat to známé – ať hrajou jinde! Ale kde? Na ONV je každého prvního v měsíci seznam nebytových prostor k pronajmutí, ovšem s dodávkou, že se přihlídí k potřebám obvodu. Tě silně zavánlí korupci. Kdybychom místo muziky vyráběli moduritová prasálka... A pak, když už dostaneš nebytový prostor, chuf ti zaženou finance. Za měsíční pronájem nevyužitého baráku u Loretánského náměstí po mně chlěli dva a půl milionu! Pod Valdeckem je obrovské kino – prý narušená statika, tak si to jednou za rok pronajímá Barrandov, nádraží Vysoké Mýto – tam je dům jako hrom, ale to bych zase musel sehnat čtyři byty, klub Sluničko už je zavřený jakou dobu.."

My nechceme apelovat na legalizaci jenom našeho klubu! Všude se přeše, že se v Praze množí rockové kluby jako houby po dešti, ale zatím jsou postupně likvidovány." (viz Nový Horizont).

Když připustíme, že v Praze existoval noční rockový klub bez povolení, že sem tam docházelo k hlasitému projevu jeho návštěvníků (ale uhlídejte to) a že vodu ani proud nikdo neplatil, stále ještě nevidím důvod řešit situaci tak, jak řešena byla. Dokud se bude na rockovou hudbu a na její příznivce pohlížet tak, jak tomu je v domech č. 14–16 Na Poříčí, ale i na OPBH, na národních výborech, na ministerstvech, ve vládě, pak se nic nevyřeší. Jistě, není problém zavolat příteli, který se díky listopadové vlně ocílí třeba až ve vládě, a požádat ho o pomoc, ale to přece nevede nikam, nehledě na morální stránku věci. 23. května na setkání členů TRS zazněl požadavek spojit se s výtvarníky, kteří jsou na tom, co do ateliérů, úplně stejně, svou valnou hromadu a tlačit...

Případ klubu Na Poříčí zůstává tedy zatím nevyřešen. Nebo snad ne?

Petr Hnilo

Skupina Majklův strýček, hlavní organizátor klubu Na Poříčí, jejíž kazeta je ke koupi v redakci Vokna.

Vlasta Třešňák jako člověk

Výborný český spisovatel, písničkář a malíř Vlasta Třešňák vystoupil v pondělí 28. května v Junior klubu Na chmelnici. Původně měl mít vystoupení dvě - od 17, 30 a od 20, 00, ale na to první se opozdil, a proto bylo přesunuto na sobotu. Nicméně nadšencům, kteří ve svém čekání vytrvali, zahrál návdavkem alespoň pár písniček před svým druhým koncertem od osmi hodin. Většina lidí zahráné skladby znala, ať už ze dvou, v zahraničí vydaných LP nebo z amatérských nahrávek před jeho odjezdem do Švédska. Při hodnocení koncertu se budu asi rozcházet s názory jiných posluchačů, jejichž ohlasy jsem zachytí o přestávce. "Dyť je vožralej!", "Zase změnil text, slyšels?", "Ať si ty blbý kecy nechá, kdo je na ně zvědavej?", "Zapomněl akordy!" a podobně. Z hlediska profesionality vystoupení měli asi pravdu a kdo šel na Vlastu Třešňáka jako na "hvězdu", ten byl asi zklamán, ale ...

Z celého vystoupení bylo zřejmé, jak hluboce se v Třešňákově zakořenilo dilema útěk nebo odjezd, jak je rád, že se mohl po osmi letech alespoň podívat do Prahy, ať už to zakrýval čímkoliv. Jenom ignorant si nevšiml snahy po tom, aby vystoupení nemělo zcela koncertní ráz, Vlasta by si s lidmi mnohem radši povídal, odmítal i potlesk. A pro ten a pro vyprodané sály sypající prachy se vrátili, jak mi připadá, jiní kolegové z jeho branže. Myslim, že

lidé by měli brát Vlastu Třešňáka především jako člověka, kterým doopravdy je a nemodelovat si ho do svých vlastních představ, které budou vždycky silně pokulhávat za jeho osobnosti.

Stěpán Kot

TANYNY NA SÍDLIŠTI

Sídliště Spořilov má v pořádání bigbitů asi takovou tradici jako chov bažantů na Měsici. Tím větší pitomosti se zdalo dělat v těžko dosažitelné lokality koncert podzemních kapel a ještě v sobotu odpoledne. Naprostý krach celé akce byl vylutrován navíc ověřenými důkazy posledních měsíců. Kdy je problém nejen naplnit sporlovní halu, ale i klub pro 200 lidí. A může vyhrávat sebevětší hvězda. Ale pro genialní pořadatele z redakce časopisu VOKNO žádné zákony neplatí. Hospoda 'Benešovská' se zaplnila svou kapacitou cca 100 lidí do poslední židle, ba i venku posedalo plno přiznivců hudby a piva na trávník a sídliskní beton. A to byla akce propagovaná pouze tři dny předem!

Kdo byl na programu, není podstatné, protože byly jako obvykle změny. Také první nastoupili HM. Agresivní a celkem dobré nazvučený bigbit s pubescentními texty, v tom dobrém slova smyslu, vlič život do malého sádku. Po půlhodině střídání, tentokrát opravdu nezvláštnutá energie hardcorové PERVERZE. Kromě tý šlávy chybělo kapele všechno – ale to u tak mladých matadorů nevadí, zvláště no, když zahrájí jen lfi kousky. Ještě než přišel jeden z vrcholu, UH II, zarošačil si Zbyněk Benýšek. Ačkoliv na plakátech propagovaných, prohlásil, že velmi spěchá do Vídni a bude hrát jen pár písniček. To opravdu splnil, zahrál celkem JEDEN PÁR písniček, jinými slovy dvě, nechal si zaplatit – a nějak se spletl nebo co, prostě misto on a do Vídni, tak pivo a do hlavy. Jak do tašky a hodně, až do noci.

UH II byli ve formě. Nejenže vyhrávali celou hodinu, ale vyhrávali další z oprášených starých věcí a navíc dalších pár nových. Jak prosakuje v kuloárech, původně výroční sešlost UH II se chce opět věnovat tvorbě se vším všudy, tak jako kdysi. Oproti tomu s Litinovým Pepou to vypadá dost nahnutě... Proto radím těm, kteří tuhlo posledně

Kterak zabít čas...

6. 6. Klub Futurum, nám. 14. října 16, Praha 5, 20.00
Večer milé banálních filmů Miloše Bárty. Film PIVNINA a další.

7. 6. Junior klub Na Chmelnici Praha, 19.30
Zapomenutý vězeň, hraje Theater Brett

Žižkovské divadlo Praha, 19.30
Samuel Beckett - Čekání na Godota

8. 6. Praha, letní scéna na Žofíně, 17.00
Po zrušení volební prohibice se zde pořádá GARDEN REGGAE PARTY, kde si můžete s desítkou pivem a s průvodci z divadla Sklep poslechnout:
General Bass, Yaya a Yandim Band, Babalet, Švihadlo, Večerní společnost, Bio 29, Zuila a na video zhlednout Boba Marleye live.

10. 6. Branické divadlo pantomimy Praha, Branická 63, 19.30
TOYEN + EGYPT

Klub Gong, Sokolovská 191, Praha, 19.30
PVO + BAD BEEF HEAD

11. 6. Divadlo Rubin Praha, 19.30
Egon Bondy - Bez paměti by se žilo lépe

Junior klub Na Chmelnici, Praha, 19.30
BRATRSTVO - koncert

Klub Gong, Sokolovská 191, Praha, 19.30
MASOMLEJN, BARVY - LUCKY, MŇÁGO + ŽDORP

12. 6. Malostranská beseda Praha, 20.00
RED, HOT AND BLUE - koncert vokálního jazzového souboru z New Yorku

Divadlo Rubin Praha, 19.30
Egon Bondy - Bez paměti by se žilo lépe

Junior klub Na Chmelnici, Praha, 19.30
PLEXIS + hosté

Klub Gong, Sokolovská 191, Praha, 19.30
FABRIKA + VZPURNÝ POTOMEK

13. 6. Junior klub Na Chmelnici, Praha, 19.30
PAVEL JEDLIČKA A JENDA KRAHULÍK aneb Nevyrovnaná cesta k vlastnímu já
premiéra HaDivadla v režii Arnošta Goldflama

Divadlo Rubin Praha, 19.30
Egon Bondy - Bez paměti by se žilo lépe

Klub Gong, Sokolovská 191, Praha, 19.30
Marléne, Kóma, EVERY NEW DEAD GHOST (GB)

14. 6. Malostranská beseda Praha, 20.00
ANDY WARHOL - nejpovrchnejší opera všech dob, Opera Furore

Branické divadlo pantomimy Praha, 19.30
BAR - učinkuje skupina Bar

Křesťanská akademie Praha, FF UK - aula č. 109, 19.00
ŠKOLY DUCHOVNÍHO ŽIVOTA - přednáška pátera PhDr. T. Halíka

15. 6. Junior klub Na Chmelnici, Praha, 19.30
Sam Shepard - TRUE WEST (adaptace amerického dramatu v podání mladé divadelní skupiny z Cambridge - TRUE WEST GOES TO EAST)

Malostranská beseda Praha, 20.00
ANDY WARHOL - nejpovrchnejší opera všech dob, Opera Furore

16. 6. od 13.00 pořádá redakce časopisu **Vokno**

4. SETKÁNÍ VÝTVARNÍKŮ NA STŘELECKÉM OSTROVĚ

K účasti jsou zváni všichni, ať se považují za amatéry, profesionály či diletanty. Instalace exponátů ději do 12.30 hod.

kém

Po výtvarné akci na Střelec- ostrově pořádá **Vokno** 16.6. od 17.30 v restauraci Riegrovy sady koncert na které vystoupí:

Beatové družstvo (Sokolov)

Vrozená vada (Strakonice)

Lahká můza (Převidza)

Litinovej pepa & Průmyslovej plyn
(undergroundová klasika)

Duševní hniloba

(undergroundový objev z Prahy)
a další překvapení

PIVO - JÍDLO - TANEC

Vstupenky v redakci časopisu Vokno
(Bolzanova 7, Praha 1)

16. 6. Věrovany na Hané, 15.00

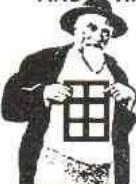
3. hudební festival undergroundu - DUJ, FUJARO VÍTEZNÁ

hraji: Aku-Aku, Umělá Hmota, Prouza, Smutní potápěči, U2 Revival, Moderní doba, Černý penicilin, Elektrická svíně, Náš-Čí, Pbk Blues, Mrtvá dlažba a další

pořádá Art forum Tovačov

17. 6. Junior klub Na Chmelnici, Praha, 19.00

ANDY WHITE - irský rockový písničkář + THE OYSTER BAND - londýnský soubor spřízněný s POGUES

Příspěvky do této rubriky doručujte tři týdny před datem konání akce.
Při pozdějším dodání není zaručeno včasné uveřejnění inzerátu.

jmenovanou kapelu ještě neviděli: Neleňte a jedte se podivat, stojí to za to a možná, že za čas už to nebude možné.

Při vystoupení UH II začal problém večera: probíjení mikrofonů. Všechny následující kapely si s tím užily velkou legraci, kterou může poskytnout pouze elektroléčba.

Antivenca se svou životní zpovědi "Benešovská" vyznal lásku svému podniku a měl tak velký úspěch, že tu to jedinou předvedenou písni musel opakovat v celém pětiminutovém provedení. Co je to Antivenca? Čtyři lidé, z nichž tři jsou muzikanti a jeden Antivenca, který hlasem ne nepodobným Jimu Čertovi chrlí svou filozofii. Muzika: pomalá temnost à la první desky Black Sabbath.

Duševní hniloba. Tentokrát se autorovi a zpěvákovi v jedné osobě, lako Zdeňku Pudilovi. Čert opravdu říká. Nějak moc čertů přinesla poslední doba, ale tenhle i se svými písničkami stojí za to. Zlé jazyky tvrdí, že kapela, která je složena z bubeníka HM, basisty a kytaristy Café Normal, není schopna dost dobře fungovat, pokud není řádně sláta. Na produkci v "Bendě" vypadali všichni zcela střízliví a to, co předváděli, byl tak jako tak nářez. Tři čtvrtě hodiny. To už celý sál tančil, polácel se a byl v naprosté pohodě.

A svízně až do konce. Hodinové vystoupení Café Normal jenom potvrdilo předtím viděnou a slyšenou hniličkovou pravdu – že totíž Vojta Tupý je PAN kytarista. A Café Normal? Neobyčejně dobře obyčejně bigbit.

Ten den by se byl skvěle vydařil, nebejt toho, že kromě normálních lidí existují taky idioti. Byli ten den dokonce i na sídlíšti Spořilov a dokonce došlo i do "Bendy". A projevili se právě na závěr celé akce. Nejprve jeden z nich komusi šlohnul kabelku. Byl ale chycen a lup musel vrátit. Možná to byl ten samý, možná jeho kamarád, jistě je, že si dal už větší pozor a šlohnul Láďovi Pražákově – neboli basistovi CN – džísku s celým obsahem. A pak už si byl jistej a moc se mu to libilo, jak to pěkně frčí, tak si odnes ještě flétnu od UH II. Dobrou noc!

O. Šíma

Recept pro dvě kytary

Martin Bates, 16. 5. 1990, sál Duha (PKO Praha 7).

Jak dát rockovému světu najevo, že kapela je zbytečná? Jednoduše: vezmete páru rockových písniček, dvě elektrické kytary, dvě židle a hrajet. Právě tak zni totíž návod Martina Batese, který vystoupil 16. 5. v poloprázdném sále Duha. Písničky s onou zvláštní anglosaskou melodikou (kterou můžeme sledovat např. u Phila Collinsa), často používané akordy s nejasným vyjádřením mollového či durového charakteru (dozvuky lidových nástrojů?) dávají jeho tvorbě jemný až lyrický nádech. Je nezvyklé slyšet rockový zpěv bez silného podkladu, je nezvyklé slyšet dvě elektrické kytary zvukem jak vystřízené z nějaké pop-rockové nahrávky. Ale je příjemné slyšet silnou melodií a dobrý zpěv – pak na nějaké nezvyklosti zapomenete.

Martin Bates v praxi ukazuje, jak blízko má k sobě rock a folk, přesto je jeho tvorba jasně rocková. Škoda jen, že většina publika očekávala něco jiného – ne každý bere všechno.

pli

Šotci rádi v naší práci čím dál tím důkladněji. To by samo o sobě ještě nebylo tak zlé, stavá se to všem, horší už je, že ze šotků tiskových se pomalu stavají šotci mozkoví. Nejdřív se nám povedlo datum dvou koncertů, Noci ostých srpů v Lucerně a koncertu Lou Reeda na Výstavě Česká alternativa, posunout o rok nazpátek, což by ještě bylo možné považovat za důsledek zimního spánku. Ale to že jsme v posledním, devatenáctém, čísle Voknovin označili suveren Šalounův pomník Jana Husa na Staroměstském náměstí v Praze za sochu J. A. Komenského (chyba proklouzlá jen do části nákladu, bohužel právě do té, která byla rozeslána předplatitelům), by mohlo být pro leckoho důvodem k zamýšlení. Ne však pro nás. Čtenářům se nikterak neomluváme; domníváme se že by to bylo zbytečné, protože v této pěkné tradici hodláme pokračovat. Těšíme se na vaše ohlasy, jaký kiks jste našli v tomto a příštích číslech Voknovin.

red

The Young Gods v Praze

Kolik kapel představujících naprostou špičku světové nezávislé rockové scény jsme kdy u nás mohli vidět? Nikdo z nás nemusí chodit pro odpověď daleko. Jako blesk z čistého nebe proto působi zpráva, že 6. června od 20, 30 hodin v sále pražského KD Eden hrají THE YOUNG GODS, pravděpodobně nejobdivovanější a nejrespektovanější kapela současnosti, ti, kteří vytvářejí zvuk zítřka již dnes, jak se o nich piše? "Jistě žádná jiná kapela neztělesňovala filozofii Melody Makeru na konci osmdesátých let lépe než The Young Gods", píše Paul Oldfield v recenzi druhého alba "L'eau rouge", které je pro něj událostí loňského roku. Nejen pro něj. Nakonec již albový debut "The Young Gods" byl kritikou londýnského Melody Makeru vyhodnocen jako album roku 1987. Pro Rodney Orpheu, vedoucího The Cassandra Complex, kteří hráli před nedávnem na stejném pódiu, jsou The Young Gods nejlepší živou kapelou současnosti. Ovšem The Young Gods reprezentují hudbu devadesátých let již od svého vzniku. Noví jsou především svým přístupem. Složité rozbory filozofie skupiny se zabývají srovnáváním s mysliteli, z nichž výpověď skupiny zákonitě vychází. Logicky zde padají jména jako Céline, Bataille, Nietzsche, Henry Miller. Hudební citění The Young Gods je naprostě ojedinělé, zde najít příměr už vůbec není jednoduché. Způsob, jakým kapela využívá technologii, je naprostě geniální, ještě nikdy předtím nebyla použita tak životně a tak živelně. A nasazení, se kterým hrají The Young Gods své koncerty, jim může většina hardcorových kapel jen tisíce závidět. Nakonec je to jen pár týdnů, kdy recenzenti Melody Makeru The Stud Brothers hokeovali, že se v New Yorku minuli "s největší rockovou kapelou dneška", aby poté vyhodnotili poslední singl "Longue Route" nahrávkou týdne. Za několik dní budete mít možnost setkat se s The Young Gods živě i vy. Příležitost "vidět hudbu" si nenechte ujít. Tento soumrak bohů je nádherný.

David Berdych, 10:15 Promotion

